

Bir Devlin lümü Sessiz Veda

– Halit Durucan · 09 Kasım 2025

Bir Devlin lümü: Sessiz Veda

Yarın 10 Kasım. Büyük Türk Milleti'nin Ata'sının ölümünün seneyi devriyesi. Biz Cumhuriyet çocukları Ata'mızı Ata'mızın öğretmenlerinden öğrendik. Atatürk sevgisi ilkokul yıllarında zihinlerimize nakşedildi. Vatan sevgisinin kutsiyetini ve bu ülkenin hangi şartlarda kurulduğunu o çocuk yüreğimizde ve zihnimizde anlamaya çalıştık. Yaşımız ilerledikçe Atatürk hakkında kitaplar okuduk. Bizzat Ata'mızın kaleme aldığı Nutuk'u okuyarak hem Osmanlı dönemini hem Cumhuriyet dönemini anlamaya çalıştık ve sonuçlar elde etmeye çalıştık. Elde ettiğimiz en somut sonuç; Ata'mızın bizlere miras bıraktığı Cumhuriyete ve felsefesine sahip çıkmak ve ilelebet yaşatabilmek olmuştur.

Mustafa Kemal Atatürk 1881 yılında Selanik'te doğdu. Askeri eğitimini başarıyla tamamladıktan sonra Osmanlı ordusunda görev aldı. 1915 yılında Çanakkale Savaşı'ndaki üs tün komutanlığıyla adını duyurdu.

Mondros Ateşkes Mütarekesi sonrasında Anadolu'ya geçti ve 19 Mayıs 1919 yılında Milli Mücadelenin ilk meşalesini parlattı. 1923 yılında Türkiye Cumhuriyeti'ni kurdu ve ülkemizin ilk Cumhurbaşkanı oldu. Laiklik, eğitim, hukuk, dil ve kıyafet gibi alanlarda köklü reformlar yaparak modern Türkiye'nin temellerini atmış oldu. Bu dünya devi, 10 Kasım 1938 yılında Dolmabahçe Sarayı'nda hayata gözlerini yumdu.

Atatürk'ün vefatı, dünya çapında yankılanmaya başladı. Kim ne demiş, şimdi kısaca onlara değinmek isterim:

İran Şahı Rıza Pehlevî diyor ki; "Atatürk yalnız Türkiye'nin değil, bütün doğunun en büyük evlatlarından biridir." Şah Rıza, Atatürk'ün reformlarını örnek alarak İran'da modernleşme hareketlerini başlattı, bu nedenle ölümüne derinden üzölmüş ve saygı duymuştur. Başkent Tahran'da yas ilan etmiştir.

Yunanistan Başbakanı İoannis Metaksas; "Atatürk gibi bir insan, yüzyıllar boyunca ancak bir defa gelir..."

Yu-nanistan, tarihsel düşmanlığa rağmen Atatürk'ün barış politikalarına büyük saygı duymuştur. Ölümünün ardından Yunanistan hükümeti bayrakları yarıya indirmiş ve taziye mesajı yayınlamıştır. Atatürk'ün dostluk ve barışçıl poli-tikaları nedeniyle Venizelos da 1934 yılında Atatürk'ü Nobel Barış Ödülü'ne aday göstermiştir.

Dünya basınında yankılananlar:

İtalyan Basını (Corriere della Sera, La Stampa):

“Modern Türkiye'nin mucidi öldü.”, “Atatürk, bir ulusun kaderini değiştiren dahi.”

İtalyan basını özellikle O'nun Mussolini'den farklı olarak halk desteğine dayanan bir modernleşme gerçekleştirdiğini vurguladı.

The Times (İngiltere):

“20. yüzyılın en büyük devlet adamlarından biri.” Diyerek, Atatürk'ün ulusal bağımsızlık savaşını ve Cumhuriyet'in kuruluşunu “imkânsız başarı” olarak nitelendirmiştir.

Le Temps (Fransa):

“Fransa, Atatürk'ün kaybını, bir dostun kaybı olarak hissediyor.” Diyerek, Atatürk'ün diplomatik ustalığı ve kültürel reformlarını övmüştür.

New York Times (ABD):

“Bir ulusu Orta Çağ karanlığından çağdaş uygarlığın aydınlığına çıkaran lider. Diyerek özellikle eğitim ve kadın hakları konusundaki devrimleri öne çıkarmıştır.

El-Ahram (Mısır):

“Doğu'nun büyük adamı öldü. O, milletine çağdaş dünyanın kapılarını açtı.” Diyerek, Atatürk'ü Arap dünyasında da güçlü bir modernleşme sembolü olarak görmüştür.

Pravda (Sovyetler Birliği):

“Atatürk, halkının bağımsızlığı uğruna emperyalizme karşı zafer kazanan bir büyük dev rimcidir.” Diyerek, Atatürk'ün anti-emperyalist yönüne vurgu yapmıştır.

Sonuç:

Atatürk'ün ölümü yalnızca Türkiye'de değil, tüm dünyada “çağdaş bir ulusun kurucusunun vedası” olarak görül-müştür. Liderliğinin ardından birçok ülke, modernleşme hareketlerinde O'nu bir model olarak almış, dünya tarihin-deki yeri “barışçı devrimci lider” olarak kalmıştır.

Ve diyorum ki; Atatürk'ü ve felsefesini anlayamayan bir kitle, çakma yazar ve çizerleriyle çürümüş, Batı'ya ümit bağlamış, aslında yıkılmış ama resmiyette adı olan Osmanlı Devleti'ne methiyeler düzmektedir. Özellikle bu kitle, dinden beslenen bir takım yobaz takımıdır. Bu kitle, hilafeti din olarak algılamakta, hilafetin kaldırılmasını dinsizlik olarak, harf devrimini de “dile ihanet” olarak anlatmaktadır. Daha başka sebeplerle Atatürk'e “deccal”, “kâfir” ve “gayrimeşru” diyerek tarihin en aşağılık iftirasını atarak milletimizin gözünden ve gönlünden düşürmeye çalışıyorlar.

Atatürk, bu güruhun aslında aydınlığa kör bakan, bilimi ve akli reddeden, dünyevi o-laylara tamamen din gözlüğüyle bakan kitle olduğunu biliyordu. Türk Milleti'nin dinini molla, şeyh, şih ve bir takım tarikatların anlatısıyla öğrenil-mesini istemiyordu ve bu nedenle kendi bütçesiyle Kutsal Kitabımız Kuran'ı dönemin büyük din adamı Elmalılı Hamdi Yazır'a çevirisini ve tefsirini yaptırmıştır. Böylece; hurafe dinciliğini, din adamı sınıfını/ruhbanlığı ortadan kaldırarak Türk Milleti'nin dinini gerçek kaynağından öğrenmesini

sağlamıştır. Ancak, Atatürk'ün vefatından sonra İngiliz menşeli tarikatçılık, tekrar hortlatılmış, tarikatçı kitlelerden nemalanan bir takım siyasilerin de himayesiyle hurafeci din sınıfı, karanlık hücrelerinin duvarlarını rahatlıkla örmeye devam etmektedir. Ne acıdır ki; bu karanlık dini yapılar hem sosyal hayatımızda, hem kamusal alanda aktif rol alıyorlar...

Başta Gazi Mustafa Kemal'e, silah arkadaşlarına ve tüm şehitlerimize rahmet diliyorum. Ruhları şad, mekanları cennet olsun...